

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nucleus Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde vtilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De Voto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

officio, solis ministris Ecclesiæ habentibus Ordinem Exorcistatus conuenit: priuatim uerò, ex Fide, & fiducia in Deum, possunt ceteri fideles adiurare Dæmones: præsertim qui haberent hanc gratiam gratis datam illos eijciendi.

18 Solet etiam esse inter homines adiuratio quædam moralis, & politica: ut cum petunt aliquid ab aliquo, propter uitam suam, aut filiorum, aut quid simile, sine ordine ad Deum, & res sacras. Hæc autem nihil habet peculiare distinctum ab ipsa petitione. Quare si petitio erit mala; erit pariter hæc adiuratio. Plura de his habet *Suar. tom. 2. de Relig. tract. 5. lib. 4. Sanch. in summa tom. 1. lib. 2. cap. 42. Filliuc. to. 2. tract. 24. c. 8. q. 7.*

De Voto.

19 **V**orum est deliberata, & uoluntaria promissio facta Deo de meliori bono. Per Deum intelliguntur etiam Sancti, quatenus peculiari modo sunt Deo coniuncti: dicitur de meliori bono, id est de bono, quod non sit impossibile cum alio meliori: atque
adeo

adeo non impediatur maius bonum. Vnde votum de nubendo non tenet, quia impediret ingressum Religionis: teneret autem, quando cælibatus non esse moraliter possibilis vouenti.

20 Si quis iniuste cogatur ad vouendum; non tenet votum, neque est votum. Si quis ex metu iniusto etiam voueat, dummodo metus non ordinetur ad votum, sed homo ut se liberet à tali malo, voueat; tenet votum. Vnde si quis ut euadat periculum inimici voueat; tenet votum.

21 Si quis voueat sine animo adimplendi; peccat mortaliter: sicuti qui voueret rem impossibilem sibi, sciens impossibilitatem. Si quis voueat rem malam, aut leuem, aut indifferentem; dicendum est, sicuti diximus de iuramento. Si quis rationabiliter dubitet se vouisse; non tenetur ad votum: si vero scit se vouisse, & dubitet de materia voti; tenetur ad alteram partem materiae. Si verò dubitet, an impleuerit votum; tenetur adimplere. Si quis vouit Religionem, non tenetur ad castitatem, etiam si non ingrediatur Religionem.

ligionem: & si nubat, quamuis peccet, vt supra diximus, potest petere debitum: qui autem vouit castitatem, si nubat cōtra votum, non potest petere debitum, licet possit reddere.

22 Vouens rem bonam propter malum finē, peccat iuxta finis qualitatem, & non tenetur ad votum. Votum non obligat vltra intentionem vouentis.

23 Votum aliud est simplex, aliud solemne: hoc secundum est in professione Religiosa, & in voto castitatis adnexo Ordinibus Sacris: reliqua vota sunt simplicia. Votum solemne est, cum per aliquem Superiorem ex parte Dei, & publica auctoritate acceptatur indissolubiliter de lege ordinaria: & solet etiam fieri publicē cum aliqua solemnitate.

24 Votum secundò diuiditur in Reale, & Personale. Personale est, quod pertinet ad personam vouentis, & per illam adimpletur, vt Castitatis, Religionis. Reale est, cum pertinet ad rem aliam; vt dare eleemosynam, soluere pecuniam, &c. quod potest adimpleri per alium, cum personale non possit.

25 Votū tertio diuiditur in absolutū,
con-

conditionale, & pœnale. Primum est, cum fit ex affectu simplicis rei, quæ vouetur: vt, cum quis ex amore castitatis vouet castitatem, quia putat, rem illam esse gratam Deo, &c. Conditionale est, cum fit, si aliqua conditio adimpleatur vt si Deus liberet me ab hoc periculo voueo castitatem, &c. Pœnale est, cum fit in pœnam: vt si lusero, voueo me daturum talem pecuniam &c. Itaque dignoscitur votum conditionale, & pœnale ab absoluto: quia in conditionali, & pœnali non mouetur vouens ad vouendum ex affectu, & amore in rem ipsam, quam vouet; sed vt fugiat aliquid, pro quo determinat sibi pœnam: verbi gratia, vt non ludat, vt non furetur, &c. vel vt habeat aliquid, quod desiderat, vt sanitatem, libertatem, &c. pro qua obtinenda vouet.

26 Probabile est, Votum pœnale, & conditionale numquam esse reseruat. Summo Pontifici, etiam si sint Castitatis perpetuæ, & Religionis: quamuis vota absoluta harum rerum sint reseruata.

27 Circa votū potest esse commutatio, dispensatio, irritatio, seu annullatio

Com

Commutatio est, cum ex vna materia transfertur in æquivalentem. Dispensatio est, quando relaxatur voti obligatio, siue in toto, siue in parte, quæ non debet esse perpetua. Irritatio est, quando tollitur omnino votum in radice, ita vt non sit amplius votum.

28. Potest quilibet Confessarius absoluerè à peccatis commissis contra vota, nisi talia peccata sint reseruata: non tamen commutare, dispensare, aut irritare, nisi modis sequentibus.

29. Potest Pater irritare vota filiorum, facta ante 14. annum expletum, id est annos pubertatis.

30. Potest Superior Religionis irritare vota suorum subditorum: item Dominus seruorum: vir vxoris, & è contra in ijs in quibus alter alteri subditur. Valent tamen ea vota, antequam irritentur, nisi sint in materia non subdita potestati vouentis: sic enim numquam valent: & in hac irritatione non est necessaria causa.

31. Commutare vota, & dispensare pertinet ad Prælatos, seu Episcopos: nisi sint reseruata Pontifici: qualia commu-

K

niter

niter sunt vota perpetuæ Castitatis, Religionis, & tria Peregrinationis, nempe Compostellam, Romam, & Hierusalē. nec potest id fieri, sine causa à Prælati inferioribus Papæ.

32. Commutare votum in aliquod maius, vel æquiualeus omnino, cū causa, potest quilibet Confessarius, imo, & ipse pœnitens secundum aliquos.

33. Qui potest in voto, potest & in iuramento dispensare, aut relaxare: dummodo sit in tali materia, in qua possit, si esset votum.

34. Vota, & iuramenta in fauorem tertiæ personæ, si sint acceptata ab illa, non possunt relaxari, sine illius consensu: quia læderetur iustitia: nisi in pœnam tertij, si illam meretur. Quod intelligitur respectu vouentis, qui potest se alteri obligare. Agnat de voto *Suarium*

tom. 2. de Religione tract. 6. Bonac.

to. 2. disp. 4. quest. 2. Tolet.

lib. 4. cap. 17.